

Bilaga 7 till kommunfullmäktiges protokoll 2005-04-18 § 12

Svar på interpellation nr 2005:11 av Jan Björklund (fp) om nedskärningar i särskolan

I samband med beslutet att förändra resursfördelningssystemet för särskolan fattades tre olika beslut om uppföljningar. Kommunfullmäktige beslutade att uppdra åt kommunstyrelsen att i budgetarbetet inför 2006 utvärdera schabloniseringen. Utbildningsförvaltningen kommer efter att ansvaret helt överförts till stadsdelsnämnderna i juli 2005, utvärdera reformen och stadsledningskontoret har tillsatt en grupp som följer särskoleverksamheternas kostnadsutveckling. Frågan om vilka konsekvenser förändringen av resursfördelningen får för särskolan är således väl bevakad och kommer att diskuteras igen när vi kan se de strukturella tendenserna.

Förslaget till förändring utarbetades i nära samarbete med stadsdelsnämnderna. De är generellt positiva till schablonisering av resurserna till särskola och i remissvaren har de också varit positiva till särskilja skolskjutskostnaderna. Bedömning av barnens och elevernas behov har alltid varit svårt och kommer så att förbli. De individuella behoven är mycket olika och vem som än gör bedömningen som kommer det ändå alltid finnas gränsfall. Men eftersom det finns en central bedömnings- och mottagningsgrupp så kommer vi att uppnå en likvärdighet över staden. Det förra systemet för resursfördelning baserades på rektorns uppfattning om vad verksamheten kostade och pengar rekvirerades i efterhand. Det skapade slumpmässighet i systemet, osäkerhet kring budgetfrågor och var dessutom mycket kostnadsdrivande. Ingen tyckte egentligen att det var ett bra system och ur styrnings- och budgetsynpunkt var det helt förkastligt. Jag tror att även folkpartiet kan hålla med om det.

Frågan kommer då att handla om huruvida schablonerna är för låga. Idag är storleken på schablonerna till särskolan i Stockholm de högsta i landet. Vår bedömning är att det ska gå att göra högkvalitativ verksamhet för särskoleelever och barn i Stockholm för dessa resurser när andra kommuner kan göra det för avsevärt mindre pengar. Jag är dock beredd att diskutera frågan igen om det i utvärderingar visar sig omöjligt. Uppdraget som kommunfullmäktige gav till kommunstyrelsen om att inför budget utvärdera konsekvenserna av reformen ska ge oss ett underlag att vid behov fatta ett sådant beslut.

Vad gäller träningsskolorna för de svårast handikappade barnen så har enheterna organiserat sin verksamhet på olika sätt. Dagverksamheten för dem innehåller såväl lärande som viss habilitering. Det senare är ett landstingsansvar. Mockasinen har valt att lokalanställa personal för att sköta habiliteringen medan andra enheter använder befintlig personal som är anställd av landstinget. Eftersom det skilda ansvaret är löst i skatteväxling så rymmer inte schablonen för särskolan habilitering. Det är därför det uppstår underskott i Mockasinens budget. Hur detta ska lösas för att eleverna på Mockasinen ska få en fortsatt bra verksamhet förs det just nu samtal om mellan stadsdelsförvaltningen, utbildningsförvaltningen och landstinget.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag besvara Jan Björklunds (fp) fråga enligt följande.

1. Jag är inte beredd att riva upp beslutet om ett nytt resursfördelningssystem för särskolan.

Stockholm 2005-03-21

Mirja Särkiniemi
vik skolborgarråd